

■ **حضرت امیر المؤمنین علی:**
کسب علم کنید تا باری شما، زندگی کسب کند.

■ اذان ظهر: ۱۳:۰۶ ■ غروب آفتاب: ۱۹:۳۲
■ اذان مغرب: ۱۹:۵۱ ■ نیمه شب شرعی: ۰۰:۴۲
■ اذان صبح: ۵:۱۲ ■ طلوع آفتاب: ۶:۳۹

■ صاحب امتیاز: **مؤسسه همشهری**
■ مدیرمسئول: **عبدالله گنجی**
■ سردبیر: **دانیال معمار**

■ دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (ج)، کوچه توح، شماره ۱۴
■ کدپستی: ۴۵۵۶-۱۹۶۶ ■ تهران، صندوق پستی ۱۹۴۵۵۴۶
■ تلفن: ۳۳۰۳۳۰۰۰، شماره فاکس: ۳۲۰۴۶۰۶۷

■ چاپ: ماهی

■ تلفن: ۰۲۸-۷۵۰۰۰۰

■ همشهری: **www.hamshahrionline.ir**

■ سایت روزنامه: **newspaper.hamshahrionline.ir**

■ توزیع و اشتراک:

■ موسسه نشر گستر امروزین

■ سازمان آگهی ها و نیازمندی ها:
■ خیابان قائم مقام فرامانی، میدان شاع، خیابان شهید خدزی شماره ۲۹- طبقه اول - تلفن: ۸۴۳۲۷۰۰-۸۸۶۱۸۱۹

صفحه آخر

باغبان جومن زین جا بگذرم حرامت باد

کر به جای من سروی غیر دوست بنشانی

حافظ

تولید: دانش بنیان، اشتغال آفرین

■ شنبه ۲۰ فروردین ۱۴۰۱ ■ سال سیام ■ شماره ۸۴۷۰

خردسال، گوشی و بیش فعالی

کالیفرنیسا : بر اساس پژوهش های انجام شده در دانشگاه آلبرتای آمریکا خردسالان پیش دبستانی که از گوشی تلفن همراه یا تبلت استفاده می کنند احتمال ابتلا به ای دی اچ دی ADHD (بیش فعالی شان) ۲۰٫۷برابر بیش از کودکان دیگر خواهد بود. به گزارش ای بی سی، هر چند پژوهش هایی هم وجود دارد که از تباط میان استفاده از گوشی هوشمند افزایش مهارت های کودکان زیر ه سال را تأیید می کند اما موضوع اصلی این پژوهش اخیر از تباط میان ای دی اچ دی و استفاده از گوشی تلفن همراه است. بر این اساس کودکان زیر ه سال چنانچه روزانه ساعت یا بیشتر از گجت های هوشمند استفاده کنند بیش از کودکانی که روزانه نیم ساعت یا این وسیله سر و کار دارند در معرض ابتلا به ای دی اچ دی قرار می گیرند. ای دی اچ دی نوعی بیماری است که در سال های اخیر رشد زیادی داشته و طی آن کودکان نسبت به گروه همسالان خود از انرژی بیشتری برخوردار می شوند اما توجه و تمرکز کمتری دارند.

بازنشستگی محیط بان ۱۰۰ساله

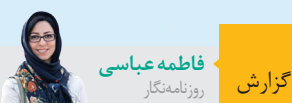
ریچموند، محیط بانی که وظیفه نگهبانی در پارک حیات وحش کالیفرنیا را به عهده داشت سرانجام در ۱۰۰سالگی پذیرفت تا بازنشسته شود. به گزارش سی ان ان، بتی ساسکین که از زمان جنگ جهانی دوم تا به حال خانه اش در ریچموند آمریکا بوده و چندین دهه به عنوان محیط بان و رنجر در این پارک فعالیت می کرده از خانواده های آفریقایی-آمریکایی ساکن این کشور است. شوهر بتی سال ها فروشگاه موسیقی داشت و با وجود این بتی احساس می کرد طبیعت او را فرامی خواند. به همین دلیل مشغول کار محیط بانی در این پارک شد و با رسیدن به دوره کهنسالی در محافل مدافع محیط زیست شهرت یافت. بتی دربارہ کار و حرفه اش می گوید: جدای از ضرورت مسائل مالی، کاری را انتخاب کنید که از شما خداحافظی بسا آن از عملکرد خود و صرف عمر برای آن رضای باشد.

به خارجی ها خانه نمی فروشد

تورنتو: جاستین ترودو، نخست وزیر کانادا پیشنهاد کرده است که خرید خانه توسط بعضی از شهروندان خارجی به مدت ۲سال به حالت تعلیق درآید. به گزارش بی بی سی، این پیشنهاد در حالی مطرح شده که کانادا با یکی از بدترین شرایط در زمینه دسترسی به مسکن برین از ۲۰۰ درصد افزایش یافته و میانگین بهای خانه در کانادا از نزدیک به ۸۱۷هزار دلار کانادا (۵۰هزار دلار آمریکا) افزایش داده که کمابیش از ۹برابر متوسط درآمد سالانه خانوارها بیشتر است. به این ترتیب، یک خانواده متوسط کانادایی برای خریدن خانه باید معادل ۸سال درآمد خود را پس انداز کند یا به همانطور که معمول است، این مبلغ را وام بگیرد و اقساط آن را پرداخت کند. کارشناسان بخش مسکن معتقدند که نمی توان انتظار داشت که ممنوعیت خرید خانه توسط شهروندان خارجی مشکل افزایش بهای مسکن را تخفیف دهد.
آمار مربوط به خرید خانه توسط شهروندان خارجی در کانادا محدود است اما تحقیقات نشان می دهد که این خریدها بخش کوچکی از معاملات بازار است. بن مایرز، رئیس شرکت مشاوره مسکن بول پن در تورنتو گفته است: «فکر نمی کنم اجرای این پیشنهاد تأثیر زیادی داشته باشد.» به نظر می رسد آمار خرید مسکن توسط شهروندان خارجی در سال ۲۰۲۱ کاهش داشته است.

خوشامد به پرنده های مرزی

«امنیت» در نقاط صفر مرزی معنای عمیق تری پیدا می کند. همانجا که هزاران سرباز و نیروی متعهد شبانه روز در حال مقابله با اشرار، ناامنی و قاچاق هستند تا ما در شهرها و استان های دیگر با خیال آسوده روزگار بگذرانیم. به همین دلیل است که مرزبانی در کشور ما از اهمیت ویژه ای برخوردار است. کشوری که ۸هزار و ۷۵۵کیلومتر مرز دریایی و خشکی دارد و امروز مرزبانی توانسته در تمام این مرزها امنیت را تأمین کند. البته انطور که فرمانده مرزبانی انتظامی کشور می گوید، امسال قرار است تجهیزات جدیدی به کمک نیروهای انسانی برای حراست از مرزها بیاید: «استفاده از تجهیزات و دانش روز موضوعی نیست که یک بار انجام شده و دیگر اهمیتی نداشته باشد، در همین راستا نیز مرزبانی همواره به دنبال ارتقای تجهیزات و امکانات خود است. برای سال ۱۴۰۱ هم برنامه ریزی های را انجام داده ایم که تجهیزات و امکانات جدیدی وارد مجموعه مرزبانی شود و ما با استفاده

شهر مکتوب

رانندگی همچنان کرونایی است

میم قاسمی

پایان تعطیلات طولانی آغاز سال، همزمان شد با بازگشت بسیاری از امور کشور به وضعیت پیش از همه گیری کرونا. گرچه زمانبندی این بازگشت منتقانی دارد اما درباره اصل آن هیچ حرف و سخنی نیست. بالاخره یک روز باید دوران اضطراری به پایان برسد و مردم به زندگی عادی بازگردند. این میان تنها چیزی که به وضعیت پیش از کرونا بازنگشته، رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی در شهر است. البته نه اینکه پیش از کرونا همه چیز عالی بود و همه راهنما می زدند و کسی ورود ممنوع نمی رفت و موتورسوار در پیاده رو نبود...؛ نه. آن موقع هم از این منظر، شهرها و جاده ها در وضعیت خوبی نبودند، اما با آغاز شیوع کرونا انگار قواعد راهنمایی و رانندگی در شهرها به عنوان ضعیف ترین حلقه حقوق شهروندی در کشور به سرعت فراموش شد و دیگر هیچ گاه به حالت عادی بازنگشت. این روزها همه همان کارهایی را می کنند که پیش از کرونا می کردند اما یک تفاوت مهم وجود دارد. پیش از این اگر کسی قوانین را زیر پا می گذاشت، از کرده خود دفاع نمی کرد و حتی به نوعی از آن خجالت زده هم بود؛ اما

حالا قضیه فرق کرده است. دوبله پارک کردن، یکی از حقوق اساسی مردم شده است. پوشاندن پلاک برای ورود به محدوده زوج و فرد کاری است که اگر کسی آن را انجام ندهد، زشت و ناپسند است. اگر راننده ای قبل از پیچیدن یا تغییر مسیر، راهنما بزند، کار بسیار زشتی انجام داده است و... باید بیذریع فرهنگ رانندگی در میان ما پایین است. هر مری خارجی که برای کار در تیم های ورزشی به ایران می آید، مهم ترین مشکلش برای زندگی در تهران را مدل رانندگی مردم می داند. البته همه آنهایی که بر اساس قوانین رانندگی نمی کنند، برای کرده خود بهانه های دارند. یکی کار دارن، یکی جای پارک پیدا نکرده، دیگری مریض دارد، یکی دیگر ناراحت و عصبانی است و... این وسط آنچه دیگر امکان ندارد، تردد در شهر است.

مسیر دوچرخه را که فراموش کنید؛ اصلا این بازی ها برای ما زود است. پیاده رو هم که از سال ها پیش سهم موتوری ها و نمایشگاه های اوتومبیل بود. حاشیه خیابان ها و روی پل و خط عابر پیاده و ایستگاه اتوبوس هم جای پارک است و در

دوران جدید، دوبله پارک کردن و رفتن هم به بقیه اضافه شده و حالا اگر کسی بخواند لحظه ای از ماشینش پیاده شود، سوله می ایستد. ترافیک در تهران به پیش از کرونا بازنگشته و اگر همین روند ادامه پیدا کند، با آنچه در فیلم ها و بلیسوی خیابان های هند و پاکستان می بینیم، فاصله زیادی ندارد.

بوک مارک

اگر این نیز انسان است

دیر بازود، هر کس در زندگی درمی یابد که نیکبختی کامل دسترس ناپذیر است، اما اندک کنسانی که درنگی می کنند تا نقیض این فرضیه را نیز از نظر بگذرانند، شوریختی کامل نیز به همان سان ناممکن است. موانع تحقق این هر دو قطب، بنابراین یکسان دارند: خوشبختی و بدبختی حاصل وضعیت محدود انسانی ماست، وضعیتی ناسازگار با هر چیز بیکران.

جهان نما

دروغ به حدی بزرگ بود که چند سال بعد او در اینستاگرام چند صد هزار دنبال کننده را جذب کرد و پس از نوشتن کتابش معروف ترین انتشارات دنیا یعنی پنگوئن هم فریب خورد و آن را چاپ کرد. الیکیشون او هم اپ سال ایل شد. سرانجام او یک گزارش تحقیقی توسط یک خبرنگار سمج ثابت کرد که تمام ادعاهای اینفلوئنسر محبوب اینستاگرام دروغ بوده است و حقیقت مثل حنق بیخ گلوی او را گرفت. همین اواخر او دست کم به پرداخت ۴۰۰هزار دلار و تحمل زندان محکوم شد. بنابراین این روزها با گسترش استفاده از فضای مجازی و اینستاگرام به عنوان مخاطب باید حواسمان به پدیده هایی که شبیه واقعیت هستند و به شبه خبر و شبه علم مشهورند باشد. چرا که اینفلوئنسرهای دروغو فقط در خارج از کشور زندگی نمی کنند.

ادعونی اَسْتَجِبْ لَکُم

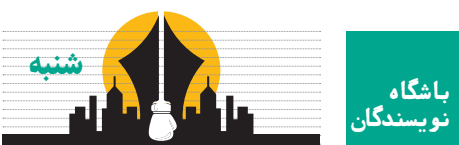
دعای روز هفتم ماه مبارک رمضان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُمَّ اَعْتَنی فِیهِ عَلٰی صِیَامِهِ وَ قِیَامِهِ وَ جَنَّتِیْ فِیهِ مِنْ هَفَواتِهِ وَ اَنَامِیهِ وَ اَرْزُقْنِیْ فِیهِ ذِکْرَکَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِیْقِکَ یَا هَادِیَ الضَّالِّیْنَ.

به نام خداوند بخشنده مهربان

خدا یا باری کن مرا در این روز بر روزه گرفتن و عبادت و برکنارم دار در آن از بیهودگی و گناهان و روزیام کن در آن یادت را برای همیشه به توفیق خودت ای راهنمای گمراهان.

برای از تو نوشتن هوا کم است

مسعود میر

هدفون را می چپانم در گوشم و

صدای خواننده دیپورت شده از

بینه گد دنیا را زیاد می کنم. به کلام قطعه ای که می شنوم فکر می کنم. شاعر بندری اش لابد روزی که این شعر را نوشته هنوز خبری از ریزگردها و فرم ز شدن آسمان آبی جنوب نموده است. حالا من این قطعه موسیقی را در تهرانی گوش می کنم که به گواه کارشناسان، احوالات هوایش نارنجی است و خطرناک. دلم آشوب می شود از مرور آسمان بدون رنگ جدایش از فکر کردن به زمینی که خاش را به چشم و سینه ما می باشد لابد به نشانه اعتراض، اعتراض به بی توجهی.

ما با خاک مهربانان در دست تا نکرديم، محیظ زیست‌مان را دوست نداشتیم و قدر زلال آب‌هایش را ندانستیم و حالا انگار عقوبت نازل شده است. هزاران میلیارد گلوله خاکی میکرونی حالا می‌خواند حق‌شان را پس بگیرند و حق ما را کف دستمان بگذارند. نفس تنگی دارم و لایه غبار و خاک را که روی میز می بینم نفسم بیشتر تنگ می‌شود.

نمی‌خواهم گذشته‌ها را تجسس کنم و ترجیح می‌دهم من و ما از همین حالا که این نشانه هراس آلود شهر را قرق کرده به خودمان قول بدهیم که حواسمان جمع باشد به این خاک و آب. شغل و منصب و جایگاه را بگذارید کنار چون در این هوا وزیر و نویسنده و کارگردان و کارمند و کاسب همه خلق‌شان تنگ می‌شود. همه باید از همین حالا پای کار بیاییم، آنها که مسئولیتی دارند برای کنترل کانون‌های ریزگرد در همسایگی برنامه بریزند و طرح ارائه کنند و من هم که یک روزنامه‌نگار ساده هستم حواسم به نیلودن محیط زیست و پاسپانی از هدر رفت باید باشد. آسمان آبی شهر باید قاعده باشد نه استتار و این مهم هیچ اما و اگر و توجیهی بر نمی‌تابد. قطعه موسیقی به خوانش این مصرع معرکه رسیده: «چیزی شبیه عطر حضور شما کم است» و من باید دوباره این قطعه را گوش کنم.

ما را هم تیتتر کنید

سیدمحمدحسین هاشمی

اهوا هو ندارد. این را ما رسانه‌ها بارها گفتیم و نوشتیم. به داشتن

شبهه‌های اجتماعی مورد تأکید قرار دادیم. هنوز هم اوضاع همان است؛ بعضی وقت‌ها کمی بهتر، بعضی وقت‌ها کمی بدتر. اما هر چه هست، ما حواسمان خیلی وقت است که به جنوب کشور معطوف شده؛ به ریزگردهایش، به نفس کشیدن‌های سخت مردمان؛ به تمام آن چیزی که ما در روز در همین تهران، بد جور تجربه‌اش کردیم. همین حالا که دارم از ندیدن ۲متر آن سوتر، از نفس‌های تنگ شده و از احوال عجیبی می‌گویم، شاخص کیفیت هوای شهر تهران روی عدد ۵۰۰ است. این یعنی وضعیت اضطرار. این یعنی روی کجای دنیا که باشد، مردم باید مغازه‌هایشان را ببندند، باید از رفتن به محل کار خودداری کنند؛ باید در خانه بمانند، پنجره‌ها را ببندند و صبوری کنند که وضعیت بهتر شود. اما ما اینجا، حالا، مثل همیشه از صدای خودروهای بزرگراه کنار خانه‌مان کلافه‌ایم؛ مجبوریم برای یک لقمه نان، کار کنیم و انگار نه انگار که شرایط، شرایط اضطرار است. دارم این کلمه‌ها را کنار هم می‌گذارم تا به یادگار باشد و بماند برای آیندگانی که احتمالا با ادامه این روند جنگل‌خواری و برج‌سازی و استفاده از آب‌های زیرزمینی ما، در فرای زندگی، اوضاع همیشگی‌شان اوضاع دیروز ما خواهد بود. اینها را می‌نویسم تا شهادت بدهم که ما در روزگار پیشین‌شان، لااقل از اندک کاری که از دستمان ساخته بود، فروگذار نبودیم. اینها را می‌نویسم تا مردم امروز خوزستان بدانند که ما به درشان دچار شدیم ولی می‌خواهم باور کنند که اوضاع آنها درای از ما بهتر است. آنها رسانه‌های پایتخت را دارند که اگر اوضاعشان اضطراری شود، دردشان را بگویند.

آنها هموطنانی در گوشه‌گوشه ایران دارند که لااقل وقتی کار از کار گذشت، در شبکه‌های اجتماعی حواس تمامیه گریان را جمع می‌کنند به وطنانشان که در گوشه‌ای از کشور، نفس‌شان تنگ شده است. اما ما چه بگوییم. ما که اینجا کنار خودشان داریم نفس تنگی می‌کشیم. ما که داریم ذر ذره می‌میریم. ما که امروز داریم خاک می‌خوریم. ما چه بگوییم هموطن که حالا باید عادت کنیم به آلودگی‌های زمستان و خاک بهار. باید عادت کنیم به اینکه تهران، دارد کم کم از شاهراه آفسون‌گر، به شهری تاریک تبدیل می‌شود که دیدن ماهی کوچک هم مجرم می‌کند.

اینها را در روزی که هوای شهر تهران همه چیز داشت جز هوا می‌نویسم تا شاید یک روزی یک جایی کسی همشهری بخواند و به حال همشهری‌هایش که هنوز سال و قرن نو نشده یاد تنگی نفس بکنند، صمه بخورد. تمام.